

ת"פ 39319/05/17 - מדינת ישראל נגד שי זיגדון, נאווה זיגדון, מרדכי כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 39319-05-17 מדינת ישראל נ' זיגדון ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. שי זיגדון

2. נאווה זיגדון

3. מרדכי כהן

גזר דין

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ליאת מנור

ב"כ הנאשמים: עו"ד אפרים דמרי

הנאשמים: בעצמם

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון במפורט בכתב האישום המתוקן מיום 22.9.19 (להלן: "**כתב האישום**"), בביצוע העבירות הבאות: **הנאשם 1:** ב-7 עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(2), 220(4), 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**") וריבוי עבירות לפי סעיף 216(6) לפקודת מס הכנסה. בנוסף, בריבוי עבירות לפי סעיפים 117(ב)(6), 117(ב)(7), 117(ב)(8) כולן ביחד עם סעיף 117(ב2) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").
2. **הנאשמת 2:** ב-7 עבירות של עזרה לאחר לפי סעיף 220(1), 220(2), 220(4), 220(5) לפקודת מס הכנסה וריבוי עבירות של עזרה לאחר לפי סעיף 216(6) לפקודת מס הכנסה. בנוסף, בריבוי עבירות של עזרה לאחר לפי סעיף 117(ב)(6), 117(ב)(7), 117(ב)(8) כולן ביחד עם סעיף 117(ב2) לחוק מע"מ.
3. **הנאשם 3:** ב-4 עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה.

2. כמפורט בכתב האישום, בין השנים 2007 ועד 2013 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") היו הנאשמים 1 ו-2 מנהליו ובעליו של עסק בשם פיצה פרגו (להלן: "**העסק**"). הנאשם 3 שימש כמנהל חשבונות של העסק, והגיש עבור הנאשמים 1 ו-2 דוחות שנתיים של העסק למס הכנסה לשנים 2013-1998. בתקופה הרלבנטית, בסיועה של נאשמת 2, השתמש הנאשם 1 במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד ובכוונה להשמיט הכנסות שהופקו מהעסק בסך כולל של 11,637,174 ₪ ולהתחמק ממע"מ בסך 1,871,853 ₪. לשם כך הפיק הנאשם מידי יום סרט קופה מזויף בו כלל עמוד 1

מכירות שלכאורה התקיימו בעסק אשר שונות מהותית מהמכירות האמיתיות, והיקף ההכנסות בסרט הקופה המזויף היה נמוך באופן משמעותי מהיקף ההכנסות האמיתי באותו היום הנתון. הנאשמת 2 סייעה לנאשם 1 וניהלה ספרי הנהלת חשבונות נסתרים.

3. הנאשמים 1 ו-2 העבירו לנאשם 3 רק סרטי קופה מזויפים, אשר כללו את ההכנסות הכוזבות לצורך דיווח לרשויות המס. הנאשמים 1 ו-2 אף שילמו משכורות לעובדים במזומן וללא רישום חשבוני על מנת להקטין את יחס ההוצאות בעסק אל מול ההכנסות ולהקשות על רשויות המס בגילוי הכנסתם האמיתית. בעשותו כאמור השמית הנאשם 1 הכנסות בסך של 11,637,174 ₪ והתחמק מתשלום מע"מ בסך 1,871,853 ₪, ניהל ספרי חשבונות כוזבים, הסתיר והשמיד מסמכי הנהלת חשבונות ודיווח על סכום הכנסה כוזב, הכל בסיועה של נאשמת 2, תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס הכנסה ומע"מ.

4. באשר לנאשם 3 אשר שימש כאמור כמנהל חשבונות של העסק, על פי כתב האישום (אישום שני), בתקופה שבין 2009 ועד 2012, הגיש הנאשם 3 שלושה דוחות שנתיים למס הכנסה עבור נאשמים 1 ו-2 בהם כלל ידיעות לא נכונות ללא הצדק סביר. כך, הנאשם 3 הוסיף סכומים להכנסות שדווחו לו על ידי נאשמים 1 ו-2 מידי חודש וכלל סכומים אלה בדיווחים שהגיש עבור העסק למס הכנסה, בסך כולל של לא פחות מ- 2,105,084 ₪, הגם שידע כי הדוחות כוללים ידיעות לא נכונות. בנוסף, הנאשם 3 רשם בכזב הוצאות כהוצאות נדחות בדוחות הכספיים של העסק ותיאומים שונים מידי שנה בתקופה זו, וזאת על מנת להקטין את ההוצאות ואת ההפסד בדוחות הכספיים של העסק בסך של לא פחות מ- 761,225 ₪. במעשיו אלה מסר הנאשם לרשויות המס ידיעות שאינן נכונות בנוגע לעניין המשפיע על חיובם במס של נאשמים 1 ו-2, ללא הצדק סביר.

הסדר הטיעון

5. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לאחר תחילת שלב ההוכחות ובסיוע בית המשפט לפיו הוסכם כי על הנאשם 1 ייגזר עונש של מאסר למשך 42 חודשים, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט ומאסר תחתיו. על הנאשמת 2 עונש של 9 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט ומאסר תחתיו. באשר לנאשם 3 הוסכם כי המאשימה תטען לעונש עד 8 חודשי מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות בעוד ההגנה תהיה חופשייה בטיעוניה, מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט ומאסר תחתיו.

טיעוני המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשמים, לתיקונים שבוצעו בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון, להסדר הטיעון שנערך בין הצדדים והנסיבות לעריכתו. בנוסף הפנתה לנסיבות ביצוען של העבירות במקרה זה, הן ביחס לעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשמים 1 ו-2 הן ביחס לנאשם 3. בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 עתרה כי אאמץ את הסדר הטיעון עליו הסכימו הצדדים ביחס לעונש המאסר. ובאשר לקנס טענה למתחם קנס מאוחד לנאשמים 1 ו-2 שנגע בין 700,000-1,000,000 ₪ ועתרה כי הקנס שייגזר יעמוד על 300,000 ₪ לנאשם 1 ו-500,000 ₪ לנאשמת 2 גם בשים לב לעונש המקל יחסית אשר הוסכם עליו ל-9 חודשי עבודות שירות ולשם איזונו. בקשר לקנס הפנתה ב"כ המאשימה לחשיבות השתת קנס בסוג זה של עבירות.

7. בקשר לנאשם 3, הפנתה לכך שהנאשם 3 עסק כמנהל חשבונות אולם משעה שנגזרה בת"פ

14-07-539804 שם התייחס בית המשפט למעמדו של הנאשם 3 כיועץ מס ומצא חומרה יתרה בכך שהעבירה נעברה על ידי מישהו בעל תפקיד וחב חובת אמון. לטענתה, מנהל חשבונות משמש כזרוע ארוכה בין רשויות המס לציבור בסיוע והליכי דיווח ושימוש לרעה בתפקיד ומעמד זה פוגע במידה ניכרת באמון בציבור מנהלי החשבונות ובמערכת בכללותה. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירות על ידי נאשם 3, ביקשה כי ייגזר עליו עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 50,000 שח ומאסר על תנאי.

טיעוני ההגנה לעונש

8. ב"כ הנאשמים עתר גם הוא לאימוצו של הסדר הטיעון והפנה לכך שקיימים במקרה זה שיקולים המצדיקים את אימוצו וגם לכך שהצדדים הגיעו להסדר, בין היתר בעידודו של בית המשפט. ביחס לרכיב הקנס שהוא רכיב "פתוח" בטיעוני הצדדים, עתר כי אמנע מהטלת קנס על הנאשמים ולחילופין כי יוטל קנס שלא יעלה על סך של 5,000 ₪ לשני הנאשמים יחד. לטענת הסנגור יש לאזן בין עונש המאסר הממשי והארוך עליו הסכימו הצדדים ביחס לנאשם 1 לבין גובה הקנס שייגזר. בנוסף הפנה למצבם הכלכלי הקשה של הנאשמים ולקושי הברור עבור הנאשמת 2 להמשיך ולהפעיל את העסק משך התקופה הארוכה בה עתיד הנאשם 1 לשהות במאסר ככל שיאומץ הסדר הטיעון. ב"כ הנאשמים הפנה לכך שהנאשמים 1 ו-2 מכרו את ביתם, פעלו להסרת המחדלים ואף ציין כי ככל שייגזר קנס מכביד עליהם, עסקם, מן הסתם, יתמוטט וייסגר. בנוסף עתר כי אדחה את ריצוי עונש המאסר של הנאשם 1 עד אשר תסיים הנאשמת 2 לרצות את עונש המאסר בעבודות השירות עליו הסכימו הצדדים על מנת שיוכלו הנאשמים להמשיך ולהפעיל את העסק. בהקשר זה ציין כי ב"כ המאשימה משאירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט וב"כ המאשימה אישרה את הדברים.

9. ב"כ הנאשמים הפנה שוב למצבם הכלכלי הקשה של הנאשמים, לכך שביתם נמכר, לכך שכיום הנאשמים עוברים להתגורר בבית אביה של הנאשמת 2 לאור מצבם, לכך ששני ילדיהם של הנאשמים עדיין סמוכים לשולחנם (אחד עדיין קטין והשני חייל), לכך שהנאשמים גייסו כספים להסרת המחדל באמצעות הלוואות ולקושי הרב עמו הם מתמודדים כיום. בנוסף ציין כי הנאשמים שניהם נעדרי עבר פלילי, שירתו בצה"ל והנאשם משרת עד היום במילואים ויש מקום לסייע להם בשיקומם.

10. באשר לנאשם 3, טען הסנגור כי העבירה שביצע זניחה יחסית לעבירות אשר ביצעו הנאשמים 1 ו-2, הפנה לכך שעל פי נסיבות ביצוע העבירה הביא הנאשם 3 במעשיו לדיווח ביתר על הכנסות לעומת דיווח בחסר ועתר בנסיבות אלה, ומאחר ולטענתו לא נגרם נזק למדינה מביצוע העבירות, בשים לב לגילו ולמצבו הרפואי כי אסתפק בהטלת עונש הצופה פני עתיד, מאסר על תנאי וקנס. גם בקשר לנאשם 3 ציין כי הנאשם 3 שירת שירות צבאי מלא, אלמן ויש לו 4 ילדים. לנאשם 3 אין כל עבר פלילי למעט בענייני תכנון ובנייה ולא הייתה לו כל מעורבות או ידיעה באשר למעשיהם של הנאשמים 1 ו-2. ב"כ הנאשם 3 הפנה לת"פ 62366-12-15 גם נגזרו על נאשם שביצע עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה 3 חודשי מאסר בעבודות שירות וציין כי המדובר במקרה חמור יותר שם משמבצע העבירה היה הנהנה העיקרי מביצועה שם, בעוד שבמקרה הנדון הנאשם 3 שימש כידוע כמנהל חשבונות ולכן לא היה הנהנה העיקרי מביצוע העבירה.

דברי הנאשמים

11. הנאשמים כולם ביטאו צער וחרטה על ביצוע העבירות וביקשו התחשבת במצבם. הנאשמת 2 הרחיבה ופירטה אודות התקופה הקשה שעברה על הנאשמים 1 ו- 2, על מצבם הכלכלי הקשה, על העובדה שנטלו הלוואות מחברים טובים וממשפחה ועל כך שאין לנאשמים גב כלכלי. בנוסף ציינה כי עליהם להחזיר הלוואות בסך של כ- 70,000-80,000 ₪ מדי חודש בעוד העסק שבבעלותה מרוויח כ- 50,000 ₪ בחודש והצביעה על הקושי שבדבר. עוד הבהירה כי הגם שניתן היה לפנות להליך של פשיטת רגל, בחרו הנאשמים 1 ו- 2 להתמודד עם החובות ואף מכרו את ביתם כאמור. הנאשמת 2 הגישה אסופת מסמכים לבית המשפט אודות החובות וביקשה התחשבות מירבית ביחס לקנס.

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הצדדים הגיעו במקרה זה להסדר טיעון. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.12.2002) ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין ובכללם ציפיית הנאשם כי הסדר הטיעון יאומץ. בראי כל אלה יינתן גזר הדין.

מתחם העונש ההולם

13. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

14. כידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס. הערכים המוגנים בעבירות דנן, נוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית לכלכלת המדינה וביטחונה. כתוצאה מביצוע עבירות מסוג זה נגרם באופן תדיר נזק רב לקופה הציבורית בפן הכספי וכן נפגע עיקרון השוויון בנשיאת נטל המס. בנוסף, נגרמת פגיעה באמון הציבור בשלטון החוק. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. מדיניות הענישה בגין עבירות מסוג זה היא מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית כמו גם סכומי השמטת ההכנסה.

15. נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות המפורטות בהרחבה לעיל, המלמדות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים ממעשי הנאשמים 1 ו- 2. כך ביחס למשך ביצוע העבירות (כ- 7 שנים) ביצוען השיטתי מידי יום, מידת התכנון והתחכום שלצידן והיקפן, על תפקידו של כל אחד, הנאשם 1 כמבצע עיקרי והנאשמת 2 כדי לסייע לנאשם 1 להתחמק מתשלום מס. בכל עת יכולים היו הנאשמים לחדול מביצוע העבירות אך לא פעלו כאמור.

16. בחנתי את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה ביחס לענישה לנאשמים 1 ו- 2 (רע"פ 3446/18, ע"פ 2407/05, ע"פ 7254-09-13, רע"פ 5872/14) ראו גם ביחס לעבירות מע"מ לשם הדוגמא (רע"פ 9004/18, רע"פ 5253/17, רע"פ 555/19) ומצאתי כי עמדת המאשימה לפיה מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם 1 בגין כלל העבירות כאירוע הוא בין 36 ועד 60 חודשי מאסר, הוא מתחם ראוי, ולא הוצע אחר על ידי ההגנה. ביחס לנאשמת 2, לא הוצע כל מתחם. נתתי דעתי להודיית הנאשמים ובכלל זאת להודיית הנאשם 1 כבר בעת החקירה. בנוסף, לנטילת האחריות

על ידם כך שפעלו ופועלים לשם הסרת המחדל ובכך מביעים חרטה ואף מביאים לתיקון הנזק הכספי שגרמו לקופת המדינה. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה, גם אם אין המדובר במעשה חסד מצידם (רע"פ 7851/13). כחלק מהסרת המחדלים אף פעלו הנאשמים 1 ו-2 למכירת ביתם. נתתי דעתי גם לקושי המשפחתי הממשי לנאשמים, שהם בני זוג ובעלי משפחה מההליך הפלילי והשלכותיו.

17. אמנם עונש המאסר המוסכם לנאשמת, למשך 9 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות, מקל במידה רבה בשים לב למיחוס לה בכתב האישום, מבלי להתעלם מכך שכתב האישום בעניינה תוקן כך שהיא מוחזקת כמי שפעל במטרה לעזור לאחר להתחמק ממס. יחד עם זאת, כפי שציינה ב"כ המאשימה וכפי ששנתה הפסיקה, שיקולי המאשימה בעריכת הסדרי טיעון רחבים מאלה הנשקלים בעת גזירת הדין לפי תיקון 113. עוד יש לזכור כי הסדר הטיעון אף הוסכם בהמלצת בית המשפט ובנסיבות המשפחתיות של הנאשמים. בנסיבות אלה, מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון ביחס לעונש המאסר לנאשמים 1 ו-2.

18. באשר לקנס לנאשמים, כידוע, בסוג זה של עבירות, הקנס הוא ממין העבירה ומכאן החשיבות שבהטלתו. זאת אף על מנת ללמד שאין אף תועלת כלכלית מביצוע העבירות. בעת קביעת מתחם הקנס יש לתת את הדעת גם למצבו הכלכלי של הנאשם. במקרה זה, נתתי דעתי למצבם הכלכלי המורכב של הנאשמים. לכך שכאמור פעלו למכירת ביתם לשם הסרת המחדלים, לכך שנטלו הלוואות רבות ממכרים, חברים ובני משפחה על מנת לעמוד בהתחייבויותיהם, לכך שעליהם להחזיר הלוואות ולשלם תשלומים בסך כולל של 70,000-80,000 ₪ מדי חודש ולכך שהכנסתם החודשית עומדת על כ- 50,000 ₪ בחודש. אמנם הנאשמים לא הציגו מסמכים ערוכים כדין לשם ביסוס הנתען, יחד עם זאת לא יכול להיות ספק בכך שביצוע תשלומים בהיקפים הנדרשים לשם הסרת המחדלים כאן מטילים מעמסה כלכלית ממשית על הנאשמים. בנוסף, כפי שציינה הנאשמת 2, היה על הנאשמים אף לשלם משכנתא בעת מכירת הבית ואין מדובר במקרה בו הסכום בכללותו עבר לטובת מחדל המס. בעת קביעת מתחם הקנס אף נתתי דעתי לקושי כלכלי עתידי לנאשמים אשר עלול להיגרם כתוצאה מעונש המאסר הממושך המוסכם לנאשם 1. לאחר כל אלה אני קובעת את מתחמי הקנס כדלקמן: ביחס לנאשם 1 בין 80,000 ₪ ל- 250,000 ₪. ביחס לנאשמת 2 בין 80,000 ₪ ל- 150,000 ₪.

19. באשר לנאשם 3, שכתב האישום בעניינו תוקן כך שהודה והורשע בביצוע עבירה לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה שהיא עבירה קלה יותר ואיננה כוללת כוונה להתחמק ממס או לעזור לאחר להתחמק כאמור. הערכים המוגנים בעבירה זו דומים לערכים המוגנים בעבירות אותם ביצעו הנאשמים 1 ו-2, מובן כי מידת הפגיעה מביצועה של עבירה מסוג זה מביא לרמת פגיעה נמוכה יותר בהם. לצד זאת יש לזכור כי מכוח תפקידו של נאשם 3 כמנהל חשבונות חלה עליו חובת נאמנות מוגברת, ולצד ביצוע עבירות על ידו בתפקידו, יש חומרה נוספת ומיוחדת.

20. באשר לנסיבות ביצוע העבירות על ידי הנאשם 3, אמנם מדובר במי שדיווח על הכנסות ביתר בשם העסק וכן דיווח על הוצאות נידחות. יחד עם זאת, המדובר במי שביצע את העבירות באופן שיטתי, על פני 3 שנות מס, כאשר מידי חודש הוסיף סכומים להכנסות שדווחו לו על ידי נאשמים 1 ו-2 וכלל סכומים אלה בדיווחים שהגיש עבור העסק למס הכנסה, בסך כולל של לא פחות מ- 2,105,084 ₪, ואף רשם בכזב הוצאות כהוצאות נידחות בדוחות הכספיים של העסק ותיאומים שונים מידי שנה בתקופה זו, על מנת להקטין את ההוצאות ואת ההפסד בדוחות הכספיים של העסק בסך של לא פחות מ- 761,225 ₪. בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשם גם היא איננה זניחה.

21. נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנה הסנגור, ת"פ 62366-12-15 ו- ת"פ 42683-10-13, בנוסף ראו גם ת"פ 34515-03-18 שם קבעתי אני מתחם ענישה למי שביצע עבירות דומות לאלה שביצע הנאשם 3 בכובעו כמנהל חשבונות שבין מאסר על תנאי ל- 7 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירת אירוע תוך חפיפה משמעותית ביניהם. לציין כי באותו מקרה דובר במי שביצע עבירות לפי סעיף 117 (א) (3) לחוק מע"מ בעת שהיה מנהל חשבונות חיצוני של שתי חברות שונות והגיש דוחות תקופתיים למע"מ בשם אותן חברות וכלל בהן ידיעות לא נכונות ללא הסבר סביר ב- 4 מקרים. באותו מקרה לא צוינו סכומים לצד ביצוע העבירות, מה שהיווה נסיבה מסוימת לקולא.

22. באשר למתחם הקנס לנאשם 3, בשים לב לכלל השיקולים הצריכים לעניין ובכללם נסיבותיו האישיות לצד חשיבות קנס בסוג זה של עבירות כפי שפירטתי בעניינם של נאשמים 1 ו- 2, יעמוד מתחם הקנס בענייניו בין 30,000 ₪ ל- 70,000 ₪.

23. באשר לנסיבותיו הקונקרטיות של הנאשם 3, נתתי דעתי לכך שהנאשם 3 נעדר עבר פלילי למעט עבירות מתחום התכנון והבנייה אינן רלוונטיות. בנוסף שקלתי את הודייתו וחוסכו הזמן השיפוטי על ידו. עוד שקלתי את גילו של הנאשם, שהוא אלמן ואב ל- 4 ילדים, את העובדה ששירת שירות צבאי מלא וחי חיים נורמטיביים עד לביצוע העבירות הנידונות.

24. טרם גזירת הדין על הנאשם 3, כמו גם על הנאשמים 1 ו- 2 נתתי דעתי לכך שבסוג זה של עבירות מקבל האינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות של נאשמים ולחשיבותו של האינטרס הציבורי כמו גם את חשיבותה של ההרתעה, הרתעת הרבים והרתעת היחיד בסוג זה של עבירות.

25. לאחר כל אלה מצאתי לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. מאסר בפועל לתקופה בת 42 חודשים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 80,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 25/01/2020. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

לנאשמת 2:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ת.ד. 81 רמלה. הנאשמת תתייצב ביום 01.01.20 שעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יחידה לעבודות שירות רמלה. מובהר כי ייתכנו שינויים במקום ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות השירות.
- ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס מסוג

פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס מסוג עוון.

ד. קנס בסך 100,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 25/01/2020. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

לנאשם 3:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות באגודה למען העיוור בגדרה, הרב יוסף גמליאל 1. הנאשם יתייצב ביום 31.12.19 שעה 08:00 במפקדת מחוז דרום, יחידה לעבודות שירות ת.ד 741 באר שבע. מובהר כי ייתכנו שינויים במקום ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות השירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.

ג. קנס בסך 50,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 25/01/2020. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי. לציון כי עונש הקנס שנגזר נגזר ברף האמצעי גבוה של המתחם לאור עונש המאסר הנמוך יחסית שנגזר בשל גילו של הנאשם ומצבו הרפואי הנטען (גם ענ/1).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט"ז חשוון תש"פ, 14 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.